RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 81.886 van 20 juli 1999
in de zaak A. 85.464/IX-1907.

In zake : de VZW SENIOR RESIDENTIE OPENVELD,
die woonplaats kiest bij
advocaat D. LINDEMANS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Keizerslaan 3

tegen :

de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie
van BRUSSEL-HOOFDSTAD.

DE VOORZITTER VAN DE XIIe VAKANTIEKAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de VZW SENIOR RESIDENTIE OPENVELD op 16 juli 1999 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van "de beslissing van de ministers van het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van 12 juni (lees : juli) 1999, waarbij het toekennen van een afwijking op de architectonische normen vastgelegd in het besluit van 14 maart 1996 tot vaststelling van de normen waaraan inrichtingen die bejaarden huisvesten moeten voldoen, wordt geweigerd, en waarbij beslist wordt over te gaan tot het opstarten van een procedure tot onmiddellijke sluiting van de inrichting indien geen aanvraag wordt ingediend";

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 19 juli 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 20 juli 1999, om 9.30 uur;

Gehoord het verslag van voorzitter J. BORRET;

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. DE PRETER, die loco advocaat D. LINDEMANS verschijnt voor de verzoekende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur L. VERMEIRE;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat de verwerende partij ter terechtzitting niet verschenen is en evenmin vertegenwoordigd was; dat derhalve, overeenkomstig artikel 4 van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State, zij geacht wordt in te stemmen met de vordering;

Overwegende dat dit vermoeden van instemming op zich de Raad er niet toe verplicht de vordering toe te wijzen; dat hij zich met name daar niet toe verplicht kan achten wanneer de voorwaarden voor toewijzing kennelijk niet zijn vervuld;

Overwegende dat te dezen het er echter veeleer naar uitziet dat de vordering kennelijk moet worden toegewezen;

Overwegende wat de uiterst dringende noodzakelijkheid betreft, dat op zicht van de bestreden beslissing, meer bepaald van het gebruik erin van de uitdrukking "onmiddellijke sluiting", verzoekster terecht de indruk kan opdoen dat de verwerende partij de toepassing op 20 juli 1999 beoogt van artikel 18 van het besluit van 7 oktober 1993 van het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie tot vaststelling van de procedure betreffende de voorlopige werkingsvergunning, de erkenning, de weigering en de intrekking van de erkenning en de sluiting van de inrichtingen die bejaarden huisvesten; dat, luidens dat artikel 18, wanneer "onmiddellijk" de voorlopige sluiting van een inrichting bevolen wordt, de beheerder van de inrichting "voor de onmiddellijke evacuatie van de bejaarden moet zorgen";

Overwegende dat de sluiting van haar instelling zo te zien aan verzoekster een moeilijk te herstellen ernstig nadeel berokkent;

Overwegende dat verzoeksters eerste annulatiemiddel betrekking heeft op het onderdeel van de bestreden beslissing betreffende de onmiddellijke sluiting van de inrichting; dat verzoekster terecht lijkt te kunnen stellen dat, blijkens artikel 9 van de ordonnantie van 20 februari 1992 van de verenigde vergadering van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie betreffende de inrichtingen die bejaarden huisvesten, een onmiddellijke sluiting maar bevolen kan worden wanneer "uit het oogpunt van de volksgezondheid of veiligheid uiterst dringende redenen zulks wettigen" en dat uit niets blijkt dat te dezen aan de volksgezond-

heid of de veiligheid ontleende redenen -laat staan uiterst dringende redenen- voorhanden zijn;

Overwegende dat verzoeksters tweede annulatiemiddel betrekking heeft op het onderdeel van de bestreden beslissing waarbij een afwijking op de architectonische normen wordt geweigerd; dat verzoekster terecht lijkt te kunnen stellen dat de door artikel 2 van de wet van 29 juli 1991 vereiste uitdrukkelijke motivering niet voorhanden is aangezien enkel verwezen wordt naar een advies waarvan de inhoud aan verzoekster niet bekend is;

Overwegende dat na het dossier van de zaak ter terechtzitting te hebben kunnen inzien en alzo kennis te hebben kunnen nemen van bovenvermeld advies en van het aan dat advies voorafgaand inspectieverslag, verzoekster bovendien terecht lijkt te kunnen stellen dat de in die stukken opgegeven "motieven" ondeugdelijk zijn; dat het enige "motief" dat in verband lijkt te kunnen worden gebracht met verzoeksters vraag om een afwijking van architectonische normen is dat men de problematiek van bestaande serviceflats niet wil beoordelen in het kader van een dossier met problemen; dat een dossier waarin om een afwijking wordt gevraagd, uiteraard een dossier met problemen is; dat met het vermelde motief dus niemand een afwijking kan verkrijgen, wat indruist tegen het artikel dat in die mogelijkheid voorziet, te weten artikel 117 van het besluit van 14 maart 1996 van het Verenigd College tot vaststelling van de normen waaraan de inrichtingen die bejaarden huisvesten moeten voldoen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 12 juli 1999 van de ministers van het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie, waarbij het toekennen van een afwijking op de architectonische normen niet wordt toegestaan, en waarbij beslist wordt over te gaan tot het opstarten van een procedure tot onmiddellijke sluiting van de inrichting indien geen aanvraag tot voorlopige werkingsvergunning wordt ingediend.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twintig juli 1900 negenennegentig, door :

de H. J. BORRET, voorzitter,
Mevr. S. VAN AELST, griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

S. VAN AELST. **J. BORRET.**